Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως - ἀγάπης καὶ σοφίας

41ον

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ὁρμώμενος ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Πάπα Μαρτίνου (ὁ ὁποῖος ἀπηγόρευεν εἰς πάντας τοὺς Αὐτοκράτορας καὶ τοὺς Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης νὰ ἐπικοινωνήσουν καὶ βοηθήσουν τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς πᾶσαν ἀνάγκην του» ἀφορισμοῦ στρεφομένου κατὰ τοῦ λατινόφρονος Μιχαὴλ Παλαιολόγου, ὡς μὴ καλῶς ἐνεργήσαντος διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς ἀποφάσεις τῆς ψευδοσυνόδου τῆς Φλωρεντίας, σημειώνει πικροχόλως τὰ κάτωθι:

«...Πόσον χριστιανικὸς ἀπεδείχθη ἀληθῶς ὁ Παναγιώτατος Πάπας! Δὲν ἀγανακτεῖ διότι κατέλαβον τόσα δεινὰ ἀνθρώπους Χριστιανοὺς ἐμμένοντας στερρῶς ἐν τῇ πίστει τῶν Πατέρων αὐτῶν τῇ κεκυρωμένῃ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλ' ἀγανακτεῖ, διότι δὲν εἰργάσθη ἀποτελεσματικῶς, ὅπως σύρῃ εἰς τὸν νεωτερισμὸν τοὺς ἀρχαΐζοντας. Δὲν θλίβεται ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ συμφορᾷ, ἀλλὰ ὀργίζεται ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν ἐνεργειῶν του, καὶ τῇ διαψεύσει τῶν προσδοκιῶν του. Ὀργίζεται, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ ἅπασαν ἐκχύνει κατὰ τοῦ ἀδεξίου Αὐτοκράτορος καὶ τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ Ἑλλήνων.

Ὁ ἀφορισμὸς ἦτο τὸ ἔσχατον κατὰ τῶν ἀνθισταμένων κατὰ τῆς δουλείας καὶ τῆς πλάνης μέτρον ἐξαναγκασμοῦ.

Οἱ πείσμονες οὗτοι αἱρετικοὶ ἔπρεπε νὰ ἐξαναγκασθῶσιν εἰς πίστιν! Ἐὰν ὁ ἀφορισμὸς ἔφερε τὴν καταστροφὴν εἰς ὅλην τὴν ἀνατολὴν ἐκ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, αὕτη θὰ ἦτο ὁ δίκαιος κλῆρος κατὰ τῶν ἀτιθάσων Ἑλλήνων!

Ὁ ἀφορισμὸς οὗτος ἦτο τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα ἐπισήμως ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ποντίφηκος, τὸ ἐξαγγεῖλαν τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμόν.

Πόσον ἀληθῶς χριστιανικὴ ποιμαντορικὴ πρᾶξις!

Πόσον ὀρθῶς, ἀληθῶς, κατενοήθη τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ! Πόσον θαυμασίως ἀντελήφθησαν τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ! Ἡ δὲ ἀλήθεια; Πόσον ἀπέχουσι τοῦ πνεύματος καὶ τῆς οὐσίας τοῦ Χριστιανισμοῦ!

Ταῦτα εἰσὶ κυρίως, ἁγιώτατοι Πάπαι, τὰ μᾶλλον χωρίζοντα ὑμᾶς, δι' ἃ ἡ ἕνωσις ἔσται ἀδύνατος».

(σελ. 153 τοῦ Β' τόμου τῆς «Ἱστορίας τοῦ Σχίσματος»).

Εἰρωνευόμενος τὸ Δυτικὸν Πρωτεῖον εἰς τὸ ἔργον του «Ἱερατικὸν Ἐγκόλπιον», ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Περὶ δὲ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τοῦ φίλου τοῦ ἐπιστηθίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ παρθένου καὶ Θεολόγου, τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ εἴπωμεν; Ποῖον ὕμνον ἢ τίνα ᾠδὴν νὰ προσάξωμεν; Τίς ἤκουσέ ποτε ὅσα ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐγκώμια;

Ἐν τοῖς τροπαρίοις ὀνομάζεται τῆς «Τριάδος τὸ ἥδυσμα», ἀφοῦ πάντα ἔλαβε τὰ ἐγκώμια.

Καὶ ὅμως οὗτος διὰ τοῦ Πρωτείου τοῦ Πέτρου καὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ ἀξιώματος εἰς τοὺς προνομιούχους διαδόχους αὐτοῦ εἶναι ἥττων αὐτῶν! καὶ ὤφειλε νὰ ὑποτάσσηται ζῶν τῷ Λίνῳ, τῷ Ἀνικήτῳ καὶ τῷ Κλήμεντι, τοῖς διαδόχοις τοῦ Πέτρου! εἴπερ ἦσαν τοιοῦτοι, καὶ παρ' αὐτῶν νὰ δέχηται τῶν δογμάτων τὴν ἀλήθειαν!!!

Ἐν συνεχείᾳ ἐπέκρινε δριμύτατα τοὺς ἡγήτορας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, γράφων:

...«Ἡ ἱστορικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ζητήματος ἐφανέρωσε καὶ ἐγνώρισεν ἡμῖν τὰ παντοῖα μέσα καὶ τὰς ποικίλας ἐνεργείας τῶν Μακαριωτάτων Παπῶν τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπισκοπικῆς ἕδρας πρὸς ὑποδούλωσιν καὶ καταδυναστείαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀκάθεκτος φιλαρχία καὶ ἡ φιλοδοξία τὰ πάντα ἐμηχανεύσαντο, τὰ πάντα ἐσοφίσθησαν, τὰ πάντα ἔδρασαν, ὅπως ἀναδείξωσι τοὺς Πάπας ἡγεμόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τυράννους τῆς Οἰκουμένης.

Ἡ φιλαρχία αὐτῶν ὑπερεπήδησε πᾶν ὅριον. Τὸ πρόγραμμα κατεστρώθη καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐπεζητεῖτο πάσῃ δυνάμει. Πᾶν τὸ ἀντικείμενον ἔδει νὰ αἴρηται, καὶ πᾶν τὸ ἀντιπίπτον νὰ καθαίρηται. Πᾶν τὸ κωλῦον τὴν τοῦ προγράμματος ἀνάπτυξιν κατεδικάσθη ὡς ἁμαρτία θανάσιμος. Καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ δικαιοσύνης ἀνετράπησαν. Αἱ ἁμαρτίαι ἐχαρακτηρίζοντο οὐχὶ ἐκ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀλλ' ἐκ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ παπικοῦ προγράμματος. Αἱ εὐαγγελικαὶ ἀρεταὶ ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς θανάσιμα ἁμαρτήματα προσκρούουσαι τῷ προγράμματι, αἱ δὲ θανάσιμοι καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἁμαρτίαι ὡς μέγισται δωρεαὶ ὑπηρετοῦσαι τῷ προγράμματι.

Τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸν Θεὸν ἀντικατέστησεν ἡ πρὸς τὸν Πάπαν εὐλάβεια, ὁ δὲ εὐλαβούμενος τὸν Πάπαν ηὐλαβεῖτο καὶ τὰ θεῖα. Ἡ ἄρνησις πρὸς τὸν Πάπαν εὐλαβείας, ἦν πρὸς τὸν Θεὸν ἀνευλάβεια, οὗ ἐπὶ τῆς γῆς ἐτέλει ἀντιπρόσωπος. Ὁ δ' ἀναγνωρίζων τὸ Πάπαν ἐδικαιοῦτο πρὸς σωτηρίαν.

Ἡ τοῦ Πάπα ἀναγνώρισις ὑπερεῖχε τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως. Ἱκανὸν δὲ τοῖς βροτοῖς, τοῖς ἀδυνατοῦσι γνῶναι τὸν Θεόν, γινώσκειν τὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον τὸν κρατοῦντα τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ λίαν ὀρθῶς. Διότι τίς ἡ χρεία τῆς γνώσεως τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅταν ἡ ἁπλῆ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ γνωριμία εἰσάγει ὑμᾶς εἰς τὸν Παράδεισον;

Ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος κρατῇ τὰς κλεῖς τοῦ Παραδείσου καὶ εἰσάγει τὸν θεράποντά του, τίς ἡ χρεία τῆς γνώσεως τῶν θείων ἐντολῶν;

Οἱ πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας ἀνθιστάμενοι προεγράφοντο. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία προεγράφη. Ἡ ἔδει νὰ ὑποταγῇ ἢ νὰ ἐκλείψῃ ὑφισταμένη. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἦν ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἡ δὲ προγραφὴ τῆς Ἐκκλησίας ἦν προγραφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τότε ἤ τε Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὤφειλον ἢ νὰ ὑποταγῶσιν ἢ νὰ καταστραφῶσιν. Ὁ πόλεμος ὁ κατὰ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἦν ἤδη πόλεμος κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους...»

Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔργα του ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν Ἱερῶν Συνόδων» μετὰ διακρινομένης σφοδρότητος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ «Ἀλαθήτου».

«...Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία καίτοι διὰ τοῦ ἀλαθήτου ἠθέλησε νὰ συγκεντρώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν περὶ τὸν Πάπαν οὐχ ἧττον ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ καὶ ὅλως ἀντιθέτως ἔλαβεν· διότι καίτοι φαίνεται συγκεντρωθεῖσα, ἡ ἀποκέντρωσις εἶναι πλήρης. Διότι τὰ αὐτὰ ἐν ἀλλοίᾳ μορφῇ περικλείει σπέρματα, ἅτινα καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Διαμαρτυρομένων, τείνει δὲ εἰς τὸ αὐτὸ τέλος· τὰ γὰρ ἄκρα· ἀλλήλοις ὅμοιά εἰσιν.

Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία περιορίσασα τὸ ἀλάθητον ἐν τῷ ἀτόμῳ προέβη μᾶλλον ἐν μιᾷ στιγμῇ ἢ ὅσον ἡ τῶν Διαμαρτυρομένων Ἐκκλησία ἐπὶ ὅλους αἰῶνας· διότι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐν μιᾷ στιγμῇ προέδραμε τῆς τῶν Διαμαρτυρομένων καὶ ἔφθασεν ἐν ἐκείνῳ τῷ σημείῳ ὅπου ἡ τῶν Διαμαρτυρομένων μετὰ αἰῶνα θὰ φθάσῃ, ὁ δὲ λόγος ὁ ἑξῆς.

Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἐφευροῦσα τὸ ἀλάθητον, ἀπώλεσε τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν φωνὴν καὶ τὴν ζωὴν καὶ ἀπέβη ἀπὸ στόματος σῶμα ἰχθύος ἀφωνότερον καὶ ὥρισε μέλος τι ὡς κεφαλὴν αὐτῆς, ἵνα φέρῃ τὴν φωνὴν καὶ τὴν ζωήν. Ἀλλὰ δι' αὐτοῦ οὐχὶ ἄτομον ἀπέβη ἡ Ἐκκλησία; Οὐχὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἄτομον πλέον ὁμιλεῖ;

Πῶς θέλει ἐλέγξει τὸν διαμαρτυρόμενον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου τοῦ μορφοῦντος τὴν πίστιν του κατὰ τὸ ἴδιον φρόνημα; οὐχὶ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ παρ' αὐτῇ; καὶ μόνη διαφορὰ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὅτι ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἄτομον συγκεντροῖ περὶ ἑαυτὸ πολλὰ βωβὰ καὶ ἀνελεύθερα πρόσωπα συμμορφούμενα ἑκάστοτε πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ φρονήματα τοῦ ἀντικαθισταμένου ἀτόμου.

Ὅθεν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἄτομον καὶ οὐδὲν πλέον.

Τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ἡμῖν περὶ τῆς ὁμοφρoσύνης ὅλων τῶν Παπῶν; Ἀφοῦ δὲ πᾶς Πάπας κρίνει περὶ τοῦ ὀρθοῦ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ καὶ ἑρμηνεύει τὴν Γραφὴν ὡς βούλεται καὶ ἀποφθεγματίζεται ὡς θεωρεῖ ὀρθόν, κατὰ τί διαφέρει οὗτος τῶν παντοίων δογματιστῶν τῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας;

Ὁποία ἡ διαφορὰ τῶν ἀρχόντων; Ἴσως, ὅτι ἐν μὲν τῇ τῶν Προτεσταντῶν ἕκαστον ἄτομον ἀποτελεῖ μίαν Ἐκκλησίαν, ἐν δὲ τῇ Δυτικῇ ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ ἓν ἄτομον, οὐχὶ ἀεὶ τὸ αὐτό, ἀλλὰ πάντοτε ἕτερον.

Διὰ τοῦ ἀλαθήτου, λοιπόν, ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀποσυνετέθη, ὁ δὲ σύνδεσμος εἶναι φαινομενικὸς καὶ συγκρατεῖται μόνον διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὑφισταμένου ἐν αὐτῇ.

Ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ἀλαθήτου τοῦ Πάπα, ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ὑπεβιβάσθη πολὺ τῆς Ἐκκλησίας τῶν διαμαρτυρομένων· διότι τὸ καθιερωθὲν ἐν αὐτῇ σύστημα ὑπολείπεται πολὺ τῆς τῶν Διαμαρτυρομένων· διότι ἐν ᾧ ἐν αὐτῇ ἀνεκηρύχθη σεβαστὴ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἐν ἐκείνῃ ὑπεγράφη ἡ δουλεία αὐτοῦ. Ἐνῷ ἐν αὐτῇ ἀφίεται ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερος νὰ ἀποδέχηται ὅ,τι αὐτὸς ἐννοεῖ, ἐν ἐκείνῃ ὑποχρεοῦται νὰ ἀσπάζηται ὅ,τι δὲν ἐννοεῖ, ἀλλ' ὅ,τι τῷ ἐπιβάλλεται.

Διὰ τοῦ ἀλαθήτου ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπώλεσε τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν της, ἀπώλεσε τὸν στολισμόν της, ἐκλονίσθη ἐκ βάθρων, ἐστερήθη τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· ἀπὸ δὲ πνεύματος καὶ ψυχῆς ἀπέβη σῶμα ἄναυδον».

Παραθέτομεν ἕτερον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἰδίου ἔργου:

«Ἰδιάζον προσὸν τῶν Ἱερῶν Συνόδων εἶναι ἡ ἀναμαρτησία καὶ τὸ ἀλάθητον, διότι μόνον ἡ καθ' ὅλου Ἐκκλησία, ἧς πρόσωπον ἀπέχει ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, εἶναι ἡ ἀλήθεια ἢ κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλον «στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. γ' 15)· ὅ,τι δόξει αὐτοῖς, τοῦτο δοκεῖ καὶ τῷ τῆς ἀληθείας Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐκεῖνο γάρ, φησι, διδάξει ὑμᾶς πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ὅπερ ἐπὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μάλιστα βέβαιον ἀποδεικνύεται.

»Ἡ δόξα αὕτη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀρχαιοτάτη μαρτυρουμένη ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Ὁ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ τοπικῆς Ι. Συνόδου λέγει «μέχρις ἂν κοινῇ περὶ αὐτῶν τι δόξῃ συνελθοῦσι τοῖς Ἁγίοις καὶ πρὸ αὐτῶν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐμπνεῖ γὰρ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὁ Θεὸς τοῖς ἀναριθμήτοις ἱερεῦσιν εἰς σύνοδον συνηθροισμένοις».

Ἐὰν λοιπὸν περὶ τοπικῆς Συνόδου ὁ Ἅγιος Πατὴρ οὕτω πως ἀποφαίνεται, οὐχὶ καὶ περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν τὸ αὐτὸ ἐρεῖ, διὰ τὸ μὴ ἔχει τι πλέον λέγειν περὶ αὐτῶν;

Οὐχὶ ἄρα ἡ Ἐκκλησία μόνη ἑαυτὴν ἀνέκαθεν ἀνεγνώριζεν ἀλάθητον καὶ ἀναμάρτητον; Καὶ πῶς οὔ; Ἀφοῦ αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐκλεκτὴ τοῦ Κυρίου Νύμφη.

Μεγάλως ἄρα ἥμαρτεν ὁ Μακαριώτατος Πάπας κηρύξας ἑαυτὸν ἀλάθητον καὶ ἀναμάρτητον· ἥμαρτε διότι ἀφήρεσε τὸν ὡραιότατον τῆς Ἐκκλησίας κόσμον, τὴν τιμιωτέραν τῆς Νύμφης τοῦ Χριστοῦ ἀρετήν· διὰ τῆς ἀποστερήσεως ταύτης ἡ αὐτοῦ Μακαριότης ἐξευτελίζει καὶ ἀτιμάζει τὴν καθ' ὅλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, διότι ἀποστερεῖ αὐτῇ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ φωτίζοντος καὶ ποδηγετοῦντος αὐτήν, ἣν μάλιστα αὐτὸς ὁ Χριστὸς ὑπεσχέθη εἰπὼν «οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. ιη' 20).

Δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀντίφασιν ταύτην, διότι ἐλέγχεται ἀφ' ἑαυτῆς, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίστανται δύο ἀλάθητα καὶ ἀναμάρτητα καὶ συγχρόνως διαφωνοῦντα.

Ἡ Ἐκκλησία ἡ καθ' ὅλου διαφωνεῖ πρὸς τὸν Πάπαν· ἢ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ἀπώλεσε τὸ ἀλάθητον ἢ ὁ Πάπας· ἀλλ' ἐὰν ἡ Ἐκκλησία, ἄρα ὁ Πάπας εἶναι τὸ στόμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔπαυσε δὲ νὰ πραγματοποιῆται ἡ τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεσις, ὅτι ἔσται μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ συναθροιζομένων.

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἦτο ἀναξία τῷ Μεγάλῳ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ποντίφηκι, ὑπέδειξε δὲ διὰ τρανῆς μαρτυρίας τὸ ληθητὸν καὶ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἐπιρρεπὲς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ σφετερισμὸς τοῦ κόσμου τῆς Ἐκκλησίας οὐ μόνον οὐδὲ μίαν παρέχει αὐτῷ δόξαν, ἀλλ' οὐδὲ τιμὴν ὅλως περιποιεῖ· μᾶλλον δὲ ἀδοξίαν καὶ ψόγον προσάπτει, διότι τὸ ἀλλότριον οὐ κοσμεῖ εἰμὴ τὸν ἰδιοκτήτην.

Ὁ Μακ. Πάπας σφετερισθεὶς τὸν κόσμον τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐγένετο ἐνδοξότερος ἢ πρότερον. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος τοῦ Ἀλαθήτου ἐσθὴς δι' ἧς περιεκόσμησεν ἑαυτὸν δὲν ἀνέδειξε λαμπρότερον τοῦ Λέοντος καὶ τῶν λοιπῶν προκατόχων του τῶν ἐστερημένων τῆς τοιαύτης θείας αἴγλης καὶ ἀπεκδεχομένους τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ μόνων τῶν Ι. Συνόδων, ὡς ἀπὸ τοῦ μόνου τῆς Ἀληθείας στόματος, ἣν ὤφειλον ν' ἀκολουθήσωσι καὶ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ὑποστηρίξωσι.

Τὸ ἀλάθητον καταργεῖ τὰς Συνόδους, ἀφαιρεῖ ἐξ αὐτῶν τὴν σημασίαν, κηρύττει αὐτὰς πεποίθησιν τῶν πιστῶν.

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Πάπα ὡς ἀλαθήτου διεσάλευσε τὰ θεμέλια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, διότι παρέσχε χώραν εἰς τὰς ὑπονοίας περὶ τῆς αὐθεντίας αὐτῶν καὶ δεύτερον ἐξήρτησεν αὐτὴν ἐκ τῆς νοητικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἑνὸς ἀτόμου, τοῦ Πάπα, περὶ τοῦ ἀναμαρτήτου τῶν ὁποίων ἡ Ἱστορία μᾶς πιστοποιεῖ.

Διὰ τοῦ ἀλαθήτου ὁ Πάπας δὲν ἐγένετο οὐδὲ ἁγιώτερος, διότι ὁ τίτλος δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἤθους, οὐδ' ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, διότι ἐν ἀνομίαις συνελήφθη καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησεν αὐτὸν ἡ μήτηρ του.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ἀναμάρτητος καὶ ἀλάθητος καὶ ταύτην μόνον ὡς τοιαύτην ὀφείλουσι πάντες ν' ἀναγνωρίζωσι· διότι τότε μόνον δύναται καὶ οἰκουμενικὰς νὰ συγκροτήσῃ Συνόδους καὶ ἀλαθήτους αὗται νὰ δογματίσωσιν ὅρους ἄνευ τοῦ ἰδιάζοντος τούτου προσόντος τῇ Ἐκκλησίᾳ, αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι οὐδένα ἔχουσι λόγον κύρους ἐν ταῖς συνειδήσεσι τῶν πιστῶν...».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἀπὸ ὑπερκόπωση ὁρμονικὲς μεταβολὲς σὲ πολλὲς γυναῖκες

Τρίχες στὸ στομάχι καὶ φαλάκρα!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πολλαὶ ἐργαζόμεναι γυναῖκες τῆς Βρεταννίας αἱ ὁποῖαι πλὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἐργασίας ἔχουν καὶ τὸν πρόσθετον φόρτον τῶν φροντίδων τῆς οἰκίας τοῦ συζύγου, καὶ τῶν τέκνων των, ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζουν τρίχας εἰς τὸ στῆθος καὶ τὸν στομαχον, παραλλήλως δέ, σχηματίζουν εἰς τὴν κεφαλὴν των φαλάκραν!

Τοῦτο ἀπεκάλυψεν εἰς ἀρθρίδιόν του εἰς τὸ Βρεταννικὸν περιοδικὸν «Γούμαν'ς Ὄουν», ὁ 56ετὴς Ἄϊβορ Μίλλς, καθηγητὴς τῆς Ἐνδοκρινολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ.

Ἡ ἀσπκάλυψις ἔχει προκαλέσει σημαντικὴν αἴσθησιν, τὸ δὲ γυναικεῖον περιοδικὸν διερωτᾶται μήπως ὁ καθηγ. Μίλλς εἶναι χωρὶς νὰ ἔχῃ συναίσθησιν τούτου, εἰς ἀντιφεμινιστής, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γυναῖκα «εἰς τὴν κουζίναν».

Ὁ καθηγητὴς Μίλλς λέγει, ὅτι ἡ ἔντασις τῆς ἐγκεφαλικῆς λειτουργίας προκαλεῖ εἰς τὰς γυναῖκας ὁρμονικὰς ἀλλαγάς, κυρίως δέ, ὑπερβολικὴν ἔκκρισιν ἀνδρικῶν ὁρμονῶν, διευκρινίζει δέ, ὅτι ἔχει ἰδεῖ, γυναῖκας πελάτιδάς του, ἡλικίας εἴκοσιν ἕως τριάκοντα ἐτῶν, νὰ ἐμφανίζουν εἰς τὸ πρόσωπόν των τρίχας!

—Εἶναι λυπηρόν» λέγει, «ἀλλὰ ὡρισμέναι γυναῖκες εἶναι ἀναγκασμέναι νὰ ξυρίζουν καθημερινῶς τὸ πρόσωπό των, ἐνῷ ἄλλαι ἐμφανίζουν τρίχας εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὸ στῆθος των.

ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΣ ΕΡΩΤΙΣΜΟΣ

Ἐνίοτε, δεικνύουν τάσεις ἐπιθετικότητος καὶ ὑπέρμετρον ἐρωτισμόν, ἄλλαι δε, λόγῳ τῆς ὑπερπαραγωγῆς ὁρμονῶν, ἀποκτοῦν χονδρὴν φωνήν.

Ὁ καθηγητὴς Μίλλς, ἀναφέρει τὴν περίπτωσιν τῆς Μάργκαρετ, μιᾶς δυναμικῆς δημοδιδασκαλίσσης ἡ ὁποία ἐναγκάζεται νὰ ξυρίζῃ καθημερινῶς τὸ πρόσωπόν της. Ὁ σύζυγός της εὕρισκε τὰς συζυγικὰς των σχέσεις ἱκανοποιητικάς, ἀλλ' ἐδυσκολεύθη πολὺ νὰ συλλάβῃ τέκνον. Ἀφοῦ ἀπέκτησε τέκνον, ἡ Μάργκαρετ ἤρχισε νὰ ἐμφανίζῃ τρίχας εἰς τὴν κοιλίαν καὶ τὸ στῆθος, ὅτε δὲ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐργασίαν της, ἦτο λίαν ὀξύθυμος.

Εἰς ἄλλας, πάλιν περιπτώσεις συμβαίνει μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν ἀκριβῶς τὸ ἀντίστροφον: αἱ γυναῖκες ἐμφανίζουν μείωσιν τῆς παραγωγῆς ἀνδρικῶν ὁρμονῶν, ἀπώλειαν τῆς ἐρωτικῆς διαθέσεως καὶ κατάθλιψιν.

Ὁ καθηγητὴς Μίλλς λέγει ὅτι μοναδικὴ λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι νὰ συμβάλλουν καὶ οἱ ἄνδρες εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, αἱ δὲ γυναῖκες νὰ ἀναπαύωνται περισσότερον.

—Ἐάν, λέγει, μία γυναῖκα ἐμφανίζῃ σημεῖα ἐκνευρισμοῦ, ἀϋπνίαν ἢ ἐρεθιστικότητα, θὰ πρέπει νὰ περιορίσῃ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας της καὶ νὰ ἀναπαύεται περισσότερον. Εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως αἱ γυναῖκες γνωρισουν τὰ ὅρια ἀντοχῆς των προτοῦ νὰ εἶναι πολὺ ἀργά.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

Νέος πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐπιμελητηρίου

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἔμπορος καὶ ἐφοπλιστὴς ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργο εἶναι ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Συγκεκριμένα, ὁ ἡλικίας 68 ἐτῶν, δρ. Ρόλφ Στάϊντερ, ἐκλέχτηκε στὸ Νέο —Δελχὶ Πρόεδρος αὐτῆς τῆς ἐμπορικῆς ὀργάνωσης στὴν ὁποία ἀνήκουν 4000 ὑπάλληλοι καὶ 20.000 Ἑνώσεις ἀπὸ 96 χώρες κυρίως τοῦ Δυτικοῦ καὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου. Ὁ Στάιντερ εἶναι στὸ Ἀμβοῦργο μέτοχος τῆς ἐφοπλιστικῆς Ἑταιρείας «Τζὸν Τ. Ἐσμπέργκερ», διευθυντὴς τῶν Γερμανο—ἀφρικανικῶν γραμμῶν, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ Ἀμβούργου καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπερποντίου Κλάμπ. Τὶς διεθνεῖς ἐμπειρίες του ἀπόκτησε σὰν ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, μὲ ἕδρα τὸ Παρίσι, καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Νομικῶν στὸ Λονδῖνο.

Τεχνικὰ ἔργα στὴν Ἀφρικὴ ἀπὸ Γερμανούς

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Γερμανικὲς ἑταιρίες ἀσχολοῦνται αὐτὴ τὴ στιγμὴ μὲ ἐνδιαφέροντα οἰκοδομικὰ ἔργα σὲ χῶρες τῆς Ἀφρικῆς. Παράδειγμα, ὁ δρόμος μήκους 208 χιλιομέτρων, ποὺ πρόκειται νὰ ἑνώσει τὴν Χάγια καὶ τὸ Πὸρτ Σουδὰν καὶ περιλαμβάνει 35 γέφυρες. Στὸ Κάφουε τῆς Ζαμπίας κατασκευάζεται ἕνα τεράστιο ἐργοστάσιο λιπασμάτων καὶ στὴν Κένυα γερμανικὲς ἑταιρεῖες κτίζουν ἕνα ὑδροηλεκτρικὸ σταθμὸ στὸν ποταμὸ Τάνα.

Γεννήτριες γιὰ τὰ ἐμιρᾶτα τῆς Ἀραβίας

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, (Ἰδ. Ὑπ.). Τέσσερες γιγαντιαῖες γεννήτριες, βάρους 157 τόννων ἡ κάθε μία, ἔχουν σταλεῖ ἀπὸ τὸ Βερολῖνο στὸ Ἐμιρᾶτο τοῦ Ἀμποῦ Νταμπὶ γιὰ τὴν ἐπέκταση ἑνὸς ντηζελοκίνητου σταθμοῦ ἐνεργείας. Στὸ ἐργοστάσιο τοῦ Βερολίνου ἔχουν κατασκευασθῆ ἀπὸ τὸ 1945 πάνω ἀπὸ 1600 γεννήτριες ντῆζελ γιὰ πολλὲς χῶρες. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ μηχανήματα αὐτὰ εἶναι εἰδικὰ μοντέλλα, σχεδιασμένα γιὰ ν' ἀντέχουν στὸ τροπικὸ κλῖμα. Στὸ Ἀμποῦ Ντάμπι, ὁ ἀέρας ποὺ μπαίνει στὴ γεννήτρια γιὰ νὰ τὴ δροσίσει, φτάνει στὴ θερμοκρασία τῶν 50 βαθμῶν Κελσίου.

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛΕΦ. 276-892

Τὸ νέο ἐκπολιτιστικὸ κέντρο "Ζὼρζ Πομπιντοῦ,, στὸ Παρίσι

ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ ΑΠΟ ΧΑΛΥΒΑ ΚΑΙ ΓΥΑΛΙ

ΕΣΣΕΝ. Γιὰ τοὺς θιασῶτες τῶν καλῶν τεχνῶν σ' ὅλον τὸν κόσμο, ἔγινε «τόπος προσκυνήματος» τὸ νέο ἐκπολιτιστικὸ κέντρο «Ζὼρζ Πομπιντοῦ» στὸ Παρίσι. Ἀπὸ τότε ποὺ ἐγκαινιάστηκε τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ ἀπὸ γυαλὶ κι' ἀπὸ χάλυβα —Κρούπ, στὶς 31 Ἰανουαρίου 1977, τὸ ἐπισκέφθηκαν ἕνα ἑκατομμύριο ἄτομα περίπου. Παρ' ὅλ' αὐτὰ δὲν λιγόστεψε ἀκόμα ἡ συζήτηση γύρω ἀπ' τὸ κτίριο αὐτό. Μιὰ γυναίκα θυρωρὸς π.χ. τοῦ γειτονικοῦ παλιοῦ σπιτιοῦ τὸ σχολιάζει λέγοντας ὅτι «εἶναι ἡ δόξα τῆς Γαλλίας — μόλις βγῆκε ἀπ' τὸ ἀποστατικὸ κέρας». Εἶναι γεγονὸς ὅτι πολλοὶ δὲν παραδέχτηκαν ἀκόμα τὴν φουτουριστικὴ αὐτὴ γιγαντομανία τοῦ κτιρίου, ποὺ ξενίζει ὁπωσδήποτε ἡ ἀρχιτεκτονικὴ στὸ κέντρο τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ μεταξὺ πρωτοποριακῶν καὶ συντηρητικῶν ἀπόψεων συνετέλεσε ἀσφαλῶς στὸ νὰ γίνῃ τὸ «κέντρο Ζὼρζ Πομπιντοῦ» ἕνα ἀπ' τὰ μεγαλύτερα τουριστικὰ ἀξιοθέατα στὴν Εὐρώπη. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν περιέργεια σ' ἕνα ἑκατομμύριο ἄτομα περίπου, ἄσκησε δὲ κάτι σὰν μαγικὴ δύναμη ἡ ἀνάμειξη μουσείου, βιβλιοθήκης, κινηματογράφου καὶ αἰθουσας διαφόρων ἐκδηλώσεων. Ἐπικράτησε ἐνθουσιασμός, ἀπ' τὴν συμπλεγματικὴ παρουσίαση τῆς σημερρινῆς τέχνης. Ὁ νέος σὲ ἡλικία ζωγάφος Ἀλαὶν Βλαὶν — Ντεκορμπύ (στὴν φωτογρραφία), βλέπει τὸ ἐκπολιτιστικὸ αὐτὸ κέντρο σὰν μιὰ «εὐκαιρία γιὰ πολλοὺς καλλιτέχνες» καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἐκτεθοῦν μιὰ μέρα ἐκεῖ καὶ τὰ δικά του ἔργα. Τὸ κύριο τμῆμα ἀπὸ χάλυβα γιὰ τὸν σύγχρονο αὐτὸν ναὸ ὅλων τῶν Μουσῶν, παραδόθηκε καὶ συναρμολογήθηκε ἀπ' τὴν βιομηχανία Κρούπ— κατασκευὲς ἀπὸ χάλυβα, στὴν πόλη Ἔσσεν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

Ετικέτες • Γράμματα • Μεταξοτυπίαι • Σχέδια • Ντεκόρ • Ζωγραφική
ΣΑΝ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΤΗΛ 78-103 & 320-293

Νέο μαγνητόφωνο ταχείας ἀκροάσεως ὀξύνει τὴν ἀντίληψη

ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΗ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούσετε μίαν ὁμιλίαν διαρκείας μιᾶς ὥρας ἐντὸς 30 λεπτῶν χωρὶς νὰ σᾶς διαφύγῃ τίποτε ἀπὸ τὸ περιεχόμενόν της;

Χρησιμοποιήσατε ἕνα νέον τύπον μαγνητοφώνου μεταβλητῆς ταχύτητος, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ ἤδη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὸ μαγνητόφωνον τοῦτο εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ λεπτότατα ἐσωτερικὰ κυκλώματα, τὰ ὁποῖα ἀποκαθιστοῦν τὸν ἦχον μιᾶς φωνῆς εἰς τὸν ὀρθὸν της τόνον, ἐνῷ ἡ κίνησις τῆς μαγνητοταινίας ἐπιταχύνεται ἢ ἐπιβραδύνεται.

Οἱ κατασκευασταί του, ἡ ἑταιρεία «Βεράϊαμπλ Σπῆτς Κοντρόλ» τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, πιστεύουν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ νέου αὐτοῦ τύπου «θὰ φέρῃ ἐπανάστασιν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν τῆς ἀναπαραγωγῆς ἤχων», χάρις εἰς τὰς πολλαπλᾶς υπηρεσίας τὰς ὁποίας δύναται νὰ προσφέρῃ. Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας αὐτάς:

Εἷς ἐπιστήμων, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ εἶναι διαρκῶς ἐνημερωμένος εἰς τὸν τομέα του ἠμπορεῖ νὰ ἀκούῃ μαγνητοταινίας μὲ διαλέξεις εἰς διπλασίαν ταχύτητα τῆς κανονικῆς.

Ἐρευνηταὶ ἀναφέρουν ὅτι, διὰ νὰ ἀκούσῃ κανεὶς γρηγορώτερον, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ αὐτοσυγκεντροῦται περισσότερον οὕτω δέ, συγκρατεῖ καλλίτερον τὸ ὑλικόν.

Φοιτηταὶ οἱ ὁποῖοι ἐκμανθάνουν ξένας γλώσσας δύνανται νὰ τὰς ἐκμάθουν γρηγορώτερον ἀπὸ τὸ σύνηθες ἐπιταχύνοντες τὸν ρυθμὸν τῆς μαγνητοταινίας.

Εἷς ραδιοφωνικὸς σταθμὸς εἰς τὸ Σὰν Χοσὲ τῆς Καλιφορνίας ἐξοικονομεῖ μέγα μέρος τῆς ἐργασίας ἐπιταχύνων ἢ ἐπιβραδύνων τὸν χρόνον τῆς ἐξαγγελίας τῶν διαφημίσεων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ προγράμματος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΡΟΝΟΥ

Δημοσιογράφοι ἢ δικηγόροι οἱ ὁποῖοι χρειάζονται νὰ ξανακούσουν ἓν ὡρισμένον σημεῖον μιᾶς μακρᾶς συνεντεύξεως ἢ ὁμιλίας κερδίζουν χρόνον ἐπιταχύνοντες τὴν κίνησιν τῆς μαγνητοταινίας.

Τὸ νέον μαγνητόφωνον δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν χρόνον μεταδόσεως μιᾶς κανονικῆς ὁμιλίας ἐξ 140 λέξεων τὸ λεπτὸν εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τῶν 90 λέξεων κατὰ λεπτὸν ἢ τὸν αὔξηση εἰς πλέον τῶν ... λέξεων κατὰ λεπτόν.

—Ἠμποροῦμεν νὰ ἀκούμεν καὶ νὰ ἀντιληφθῶμεν ... θυὸν διπλάσιον τῆς ὁμιλίας, λέγει ὁ Μάρβιν Φλούκς, διευθυντὴς τῆς ἑταιρείας. «Οἱ ἄνθρωποι διαβάζουν πολὺ γρηγορώτερα ἀπὸ ὅσον ὁμιλοῦν. Εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν βασίζεται ἡ ἐφεύρεσίς μας.

Τὸ νέον μαγνητόφωνον πωλεῖται σήμερον εἰς τὴν τιμὴν τῶν 295 δολλαρίων, ἀλλ' ἡ κατασκευάστρια ἑταιρεία λέγει ὅτι διὰ τῆς μαζικῆς παραγωγῆς ἡ τιμή του θὰ ἐκπέσει εἰς ... δολλάρια.

Οἱ Ἀγορανομικὲς Διατάξεις κωδικοποιοῦνται

ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΠΕ). Ἐγένετο ὅτι ἐστάλη στὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο ἡ κωδικοποίηση ὅλων ἐκδοθεισῶν μέχρι σήμερα ἀγορανομικῶν διατάξεων, ταξινομημένων κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ κατὰ τρόπο πρόσιτο διὰ τοὺς παράγοντες τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος.

Νέες ἐκδρομὲς τοῦ Φυσιολατρικοῦ

Ὁ Φυσιολατρικὸς ὀργανώνει διήμερη ἐκδρομὴ στὴν Ἐπίδαυρο καὶ στὸν Πόρο αὔριο καὶ τὴν Κυριακή. Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ παρακολουθήσουν αὔριο τὴν τραγωδία «Ἱκέτιδες» τοῦ Αἰσχύλου στὸ Ἀρχαῖο θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου καὶ θὰ περάσουν τὴν Κυριακή τους στὸν Πόρο.

Τὴν Κυριακὴ θὰ γίνῃ ... ἐκδρομὴ στὴν Αἴγινα καὶ στὴ Μονὴ Ἁγίου Νεκταρίου.

Γιὰ τὸ ἄλλο Σαββατοκύριακο 6—7 Αὐγούστου προγραμματίζεται διήμερη ἐκδρομὴ στὴν Ἐπίδαυρο καὶ στὴν Ὕδρα. Στὸ ἀρχαῖο θέατρο θὰ παίζεται ἡ τραγωδία «Φιλοκτήτης» τοῦ Σοφοκλέους.

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
9—10.50—12.30
ΣΑΝ ΦΡΑΝΤΣΙΣΚΟ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΜΠΑΡΡΥ ΝΗΟΥΜΑΝ
ΝΤΗΝ ΤΖΑΓΚΕΡ
Τὸ θρυλικὸ γιγαντιαῖο ἀποκορύφωμα ἐκρηκτικῆς περιπετείας ποὺ σαρώνει ὅλα τὰ ρεκόρ

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
9—10.50—12.30
ΣΕΙΣΜΙΚΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΤΡΕΛΛΑ ΝΑΥΤΑΚΙΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Α' ΠΡΟΒΟΛΗ
ΣΑΛ ΜΠΟΡΓΚΕΖΕ
ΝΤΟΜΙΝΕΤΟ ΝΤΑΒΟΛΙ
Μιὰ ταινία ὅλο φινέτσα, χιοῦμορ καὶ σπαρταριστὰ ἐπεισόδια ποὺ θὰ γελᾶτε ὅπου κι' ἂν βρίσκεσθε
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΖΕΝΙΘ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.30
Ἔξω φτώχεια...Ἔξω στενοχώρια
Ὁ ἀνεπανάληπτος
ΛΟΥ·Ι· ΝΤΕ ΦΥΝΕΣ
στὴν ξέφρενη κωμωδία
ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΜΠΟΥΡΒΙΛ
ΤΕΡΡΥ ΤΟΜΑΣ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΓΑΛΑΞΙΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.30
Καταπληκτικό — Ἀπολαυστικό!.. Πολὺ μεγάλο Τὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΣΕΡΤΖΙΟ ΛΕΟΝΕ
Μὲ τοὺς
ΤΕΡΕΝΣ ΧΙΛΛ
ΧΕΝΡΥ ΦΟΝΤΑ
ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΕΝΑΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.30
Ἀπὸ τὰ μεγαλουργήματα ποὺ δόξασαν τὸν Κινηματογράφο
Ὁ μεγάλος...Ὁ ἀσύγκριτος...Ὁ μοναδικὸς
ΤΣΑΡΛΙ ΤΣΑΠΛΙΝ
Ὁ ἀμίμητος ΣΑΡΛΩ
στὸ ἀριστούργημα
ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΥΦΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9—12.30
Ξανάρχεται τὸ ἀξέχαστο «ΚΑΤΣΑΡΙΔΑΚΙ»
στὴ νέα ὑπερ-κωμωδία τοῦ
ΓΟΥΩΛΤ ΝΤΙΣΝΕΫ
ΚΑΤΣΑΡΙΔΑΚΙ.. ΛΑΤΡΕΙΑ ΜΟΥ!!
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΜΟΡΦΩΝΟΥΝ—ΨΥΧΑΓΩΓΟΥΝ —ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32